

جمعه و نماز جمعه



زهرا دانش مطلق

مقدمه:

جمعه نام مبارکی است که نام شصت و دو مین سوره قرآن کریم می باشد. در این مقاله ابتدا نام های دیگر جمعه، جمعه در تاریخ، اهمیت نماز جمعه؛ پیشینیهای تاریخی نماز جمعه، مسجد الجمعة و چرا جمعه را جمعه نامیدند از منظر قرآن و پیامبر اعظم ﷺ مطرح شده است.

قال رسول الله ﷺ: « الا اخبركم باهل الجنۃ؟ »

«من لا يشغلة عن الجمعة حرّ شديد و لا بردّ شديد و لارغ»

پیامبر اعظم ﷺ فرمودند: آیا شما را از اهل بهشت آگاه نسازم؟

«آنان کسانی هستند که گرما و سرمای شدید و گل و لای (ایجاد شده به وسیله باران) آنان را از حضور در نماز جمعه باز ندارد.»^(۱)

نام های دیگر جمعه

در روایات ده نام برای روز جمعه ذکر شده که هر کدام قابل توجه و تأمل است

که این نام‌ها عبارتند از:

«یوم المولود» به جهت تولد حضرت ﷺ رسالت در آن و «یوم الفصل»، «یوم البرکة»، «یوم الرحمة»، «یوم الاجابه»، «یوم العید»، «یوم العتیق»، «یوم العربه»، «یوم الكرامة» و «یوم الجمعة». ^(۲)

جمعه در تاریخ

حضرت علی علیہ السلام فرمود: همرا با رسول خدا علیہ السلام بودیم مردی آمد و گفت: «ای رسول خدا (پدر و مادرم فدای شما باد) به من بگویید چگونه روز یکشنبه را یوم الاحد نامیدند؟» و حضرت پاسخ فرمودند: تا اینکه گفت: «پدر و مادرم به فدای شما ای رسول خدا علیه السلام از روز جمعه و نامذاری آن به من خبر دهید.» پس رسول خدا علیه السلام گریست و فرمود: «از روز جمعه از من پرسیدی؟» گفت: آری. رسول خدا علیه السلام فرمود: «فرشتگان در آسمان‌ها، آن را یوم المزيد نامند.

روز جمعه، روزی است که خدا حضرت آدم را آفرید.

روز جمعه، روزی است که خداوند در پیکر آدم روح دمید.

روز جمعه، روزی است که خدا آدم را در بهشت جای داد.

روز جمعه، روزی است که فرشتگان به آدم سجده کردند.

روز جمعه، روزی است که خداوند حوا را برای آدم فراهم آورد.

روز جمعه، روزی است که خداوند به آتش خطاب برد و سلام داد برای ابراهیم. ^(۳)

روز جمعه، روزی است که خداوند گناه آدم را بخشید و روزی است که خداوند بلاء را از ایوب پیامبر برداشت.

روز جمعه، روزی است که خداوند به جای قربانی کردن اسماعیل، گوسفندی بزرگ جته را برای ابراهیم فرستاد تا آنرا قربانی کند.

روز جمعه، روزی است که خداوند آسمان‌ها و زمین و آن چه در میان آنها است را آفرید. ^(۴)

روز جمعه روزی است که مریم(س) عیسی(ع) را حامله گردید و روز جمعه روزی است که در آن روح الامین فرود آمد. ^(۵)



امام صادق علیه السلام نیز فرمودند: «يخرج قائمنا أهل البيت يوم الجمعة و تقوم القيامة يوم الجمعة.»^(۱)

«قائم ما أهل البيت روز جمعه ظهور نماید، و قیامت نیز روز جمعه بربپا می شود.»

اهمیت نماز جمعه

حضرت رسول اکرم صلی الله علیہ وسلم فرموده: «مَنْ تَرَكَهَا فِي حَيَاةِ وَبَعْدِ مَسَاتِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ جَحُودًا لَهَا وَاسْتَخْفَافًا بِحَقِّهَا فَلَا جَمْعُ اللَّهِ شَمْلَهُ وَلَا بَارِكَ اللَّهُ فِي امْرِهِ إِلَّا لَاصْلَاحٍ لَهُ، إِلَّا لَاصْدَقَةٍ لَهُ، إِلَّا لَبُرْكَةٍ لَهُ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ فَانْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ.»^(۲)

«کسی که در دوران حیات من و یا پس از مرگ من تا روز قیامت نماز جمعه را ترک کند چه آن را انکار کند یا سبک شمارد، خداوند پراکنده کار او را سامان ندهد، و امر او را مبارک نگرداند، آگاه باشید نمازی بر او نیست، حجی برای او نیست، صدقه ای برای او نیست، برکتی برای او نیست. مگر آن که توبه کند، پس اگر توبه کرد خدای نیز به او توجه نموده توبه اش را پذیرا شود.»

پیشینه‌ی تاریخی نماز جمعه

مسعودی (م ۳۴۵ هـ - ق) می نویسد:

ورود رسول خدا ﷺ به مدینه در روز دوشنبه دوازدهم ربیع الاول بود پس ده سال تمام در مدینه ماند. به هنگام ورود آن حضرت در دهکده قبا بر «سعد بن حیئمه» وارد شد و مسجد قبا را بنا نمود و روزهای دوشنبه، سه شب، چهارشنبه و پنج شنبه را در قبا مانند. سپس صبح روز جمعه پس از برآمدن روز به سوی مدینه حرکت فرمود، در بین راه محله به محله گروهی از انصار مهار شتر آن حضرت را در دست گرفته از ایشان می خواستند تا نزد آنان فرود آید. رسول خدا ﷺ مهار را کشیده، می فرمود: «راه را برای شتر بازگذارید که او مأمور است». و همچنان به راه خود ادامه می داد تا در محله «بنی سالم بن عوف» وقت نماز فرا رسید، پس رسول خدا ﷺ با مردم نماز جمعه خواندند و این اوّلین نماز جمعه ای بود که در اسلام اقامه گردید.^(۸)

آنگاه می نویسد، نماز جمعه ای رسول خدا ﷺ در دره ای معروف به «وادی رانوتاء» اقامه گردید. حلبی تعداد نمازگزاران را در اوّلین نماز جمعه یکصد نفر ذکر کرده است.^(۹)

پس از آن، در همین مکان مسجد ساختند که به نام «مسجد الجمعة» نامگذاری شد. و هم اکنون نیز با همین نام در مدینه منوره وجود دارد. برخی بر این باورند که قبل از ورود رسول خدا ﷺ و سلم به مدینه «اسعد بن زاره» اوّلین نماز جمعه را اقامه کرده است.

ابن سیرین در این زمینه می گوید: پیش از آمدن حضرت رسول اعظم ﷺ به مدینه، انصار با یکدیگر اجتماع کرده و گفتند: یهود و نصاری در هر هفته روز خاصی داشته در آن گرد هم می آیند، یهود روز شنبه و نصاری روز یکشنبه پس برای ما نیز روزی را قرار داده، تا گرد هم آییم. و ذکر خدا گوئیم و شکر او را به جا آوریم. سپس نزد «اسعد بن زاره» آمده و روز جمعه را که پیش از آن «یوم العروبه» نامیده می شد به عنوان روز اجتماع مسلمان مطرح کردند وی نیز پذیرفت و با آنان به صورت جماعت نماز گزارد و آنان را اندرز داد و آن روز جمعه نامیده شد چون روز اجتماع مسلمانان بود و این اوّلین نماز جمعه ای بود که پیش از آن آمدن پیامبر ﷺ به مدینه اقامه شد.^(۱۰)

چرا جمیعه را جمیعه نامیدند؟

عن ابی حمزه، عن ابی جعفر علیہ السلام قال: قال له رجل: کیف سمیت الجمیع؟
قال: «انَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جمیع فیها خلقه لولایة محمد و وصیه فی المیثاق، فَسِمَاهُ: یوم الجمیع
لجمیع فیه خلقه» ^(۱۱)

ابی حمزه می گوید: مردی به امام محمد باقر علیہ السلام کفت: «چگونه روز جمیع
نامگذاری شد؟» فرمود: «همانا خداوند عزَّ وَجَلَّ در روز جمیع، آفریدگان خود را
برای پیمان با حضرت محمد علیہ السلام و جانشین او یعنی حضرت علی علیہ السلام گرد
آورد، پس به دلیل گردآمدن و اجتماع آفریدگان خویش آن را جمیع نامید.»
و عن الصادق علیہ السلام: «سمیت الجمیع لانَ اللَّهَ جمیع الخلق لولایة محمد و اهل بیت»
امام صادق علیہ السلام فرمودند:

«جمیع، جمیعه نامیده شد به دلیل آنکه خداوند آفریدگان خود را برای گرفتن
پیمان ولایت محمد علیہ السلام و اهل بیت او گرد هم آورد.»
در روایت فوق به جای کلمه وصی، کلمه اهل بیت آورده شده و شعاع روایت را
گسترده تر کرده است.

و قال: «سمیت الجمیع لانَ اللَّهَ جمیع لنبی علیہ السلام و سلم امره.» ^(۱۲)

همچنین امام صادق علیه السلام فرمودند:

اینکه خداوند در این روز کار
پیامبرش علیہ السلام را سامان داد.»

عن سلمان علیہ السلام: «اما سمیت

الجمیع: لانَ آدم جمیع فیها

خلقه.» ^(۱۳)

سلمان به نقل از

حضرت رسول مکرم

اسلام علیہ السلام کفت:

«همانا جمیعه، نامیده

شد برای اینکه آفرینش آدم در این روز به پایان آمد. »

عن ابی هریره: «لَمْ يَكُنْ يَوْمُ الْجُمُعَةِ مُسْمًى بِيَوْمِ الْجُمُعَةِ؟ لَأَنَّ فِيهَا طَبَعَتْ طِينَةُ آدَمَ، وَ فِيهَا الْصَّعْدَةُ وَ الْبَعْثَةُ وَ فِيهَا الْبَطْشَةُ وَ فِي آخرِ ثَلَاثَةِ سَاعَاتٍ مِنْهَا سَاعَةٌ مَنْ دَعَا اللَّهَ فِيهَا أَسْتَجِيبْ لَهُ»^(۱۴)

ابن هریره به نقل از حضرت رسول خدا ﷺ گفت: از آن حضرت پرسیدند: برای چه این روز جمعه نامیده شد؟ فرمود: «برای اینکه در آن روز گل وجود پدرم آدم سرشته شد و نیز بیهوشی مردم بر اثر صیحه آسمانی و رستاخیز و روز سخت گیری در چنین روزی است. و در پایان سه ساعت از آن، ساعتی است که اگر کسی خدا را در آن ساعت بخواند دعايش مستجاب می شود. »

والسلام



پی نوشت ها:

- (۱) کنز العمال ۲۱۰۸۵/۷
- (۲) مراجعه به تفاسیر متعدد ذیل تفسیر سوره جمیعه
- (۳) انبیاء . ۶۹/۲۱
- (۴) مستدرک ۶/۵۹/۶۴۲۳
- (۵) اصول کافی ۲/۴/۵/۸
- (۶) بحار ۷/۵۱ و ۶۱
- (۷) مستدرک الوسائل ۶/۱۰/۶۲۹۶
- (۸) مروج الذهب ۲۷۹/۲
- (۹) السیره الحلبیه ۵۹/۲
- (۱۰) مجمع البیان ۲۸۶/۱۰
- (۱۱) اصول کافی ۳/۴۱۵ ج
- (۱۲) مستدرک الوسائل ۶/۵۹
- (۱۳) کنز العمال ۷/۲۱۰۳۹
- (۱۴) کنز العمال ۷/۲۱۰۷۲